

Griffier.

Not. nr. : 66.97.1531/98

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 02 SEPTEMBER 2003

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste** kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. _____, bediende, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, sociaal assistente, geboren te _____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede:

- A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededaer zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van

voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. door op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____ hoger vernoemt de woning en de garage te hebben verbonden dóór een stenen gelijkvloerse constructie met oppervlakte van 18,72 m²

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 november 1997 tot 31 januari 1998 (stuk 6)

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden, te _____ in de periode gaande, van 01 februari 1998 tot en met 30 april 2000.

De feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitge-

breid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 de sub A.1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te **in de periode gaande van 01 mei 2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding ,zijnde 19 juni 2003**

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde :

- de vordering van het openbaar ministerie uitgesproken door
substituut-Procureur des Konings;
- de beklaagden in hun
middelen van verdediging voorgedragen door henzelf; zij vragen de
opschorting van de uitspraak van de veroordeling;
- het openbaar ministerie in zijn gunstig advies omtrent de gevraagde
opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Uit het vooronderzoek en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is
gebleken dat de betichtingen A1, A2 en B, zoals hierboven omschreven, in
hoofde van de beide beklaagden naar eis van recht bewezen zijn.

Ter zake bestaan er in hoofde van beide beklaagden gronden om de
opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende
gevestigd worden door de hierna vermelde maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanktie de toekomstmogelijkheden
van de beklaagden overdreven in het gedrang brengen.

De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval
van nieuwe delinquentie, niet in de weg.

De beklaagden hebben nog geen veroordeling ondergaan tot een
criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de
feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met
een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele
gevangenisstraf.

De beklaagden hebben ter zitting van heden hun instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Het College van Burgemeester en Schepenen vordert een meerwaarde die begroot werd op 1.432,33 EURO. De meerwaardevordering werd afdoende gemotiveerd en kan worden toegekend.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 3, 5 en 6 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964, zoals gewijzigd door de Wet van 10.02.1994 en het uitvoeringsbesluit van 6.10.1994, zoals gewijzigd door de Wet van 22.03.1999 (B.S. 1.04.2000) en zoals gewijzigd door de Wet van 17 april 2002 (B.S. 07 mei 2002);
art. 3, 50, 65, 66 en 100 van het Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
Art. 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001).

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

Zegt dat de betichtingen A1, A2 en B zoals hierboven omschreven, de beide beklaagden ten laste gelegd, telkens naar eis van recht bewezen zijn.

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling ten opzichte van **gedurende**
een termijn van DRIE JAAR vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagden
solidair in de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **58,38 EURO**.

Legt eveneens ELK een
vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23 december 1993 en bij K.B. 11 december 2001.

